

Berg: I de Bemærkninger, som jeg skal knytte til Forslaget under Nr. 43, skal jeg gaae ud fra den ærede Ordførers Udtalelser om dette Forslag. — Saavidt jeg hørte, havde han egentlig ingen anden Indvending at gjøre mod Forslaget, end hvad Formen angaaer (Ordføreren: Det skal nok komme!) Det skal nok komme, siger den ærede Ordfører, det skulde have glædet mig, om den ærede Ordfører havde fulgt den samme Fremgangsmaade, han fulgte igaar, saa havde jeg havt lidt mere at tage fat paa end blot hans Udtalelser om Formen. — Nu, det var atter Pladsen, som var den ærede Ordfører veien; Forslaget tog for megen Plads op. I den Henseende skal jeg imidlertid give Thinget den Forsikring, at, dersom man vil unde § 21 den Form, jeg her har foreslaaet, vil Paragraphen blive meget kortere, end som den staaer her, idet vi ville udfille alle Poster angaaende Indtægterne paa de separate Fonds, og de tage ikke saa ubetydelig Plads op. Der er jo altsaa altid Noget, der kunde tale til Begrundelse for Forslaget. Men jeg skal med Hensyn til det Samme gaae endnu videre, idet jeg skal henwise til de saa Bemærkninger, som Forslagsstilleren har knyttet til Forslaget, og som findes under Nr. 50 i Betænkningen. Der udtales det, at i formel Henseende lider Forslaget i sine Enkeltheder af de samme Mangler, som klæbe ved Ministeriets Budget, idet der paa flere Steder findes Specificationer, som sandsynligviis rettere havde deres Plads i selve Anmærkningerne. De ville altsaa kunne udfilles af Forslaget, og derved vil det blive endnu kortere og tage endnu mindre Plads op. Jeg kommer nu til, hvad der maaskee har endnu Mere at betyde med Hensyn til Formen. Man erkjender, at der er Adskilligt, som saaledes opstilles som Udgift for Statskassen, eller Adskilligt, som ved dette Forslag tilfigtes indbraget i Statskassen, som man dog ikke kan antage det for rigtigt for en længere Fremtid at holde paa denne Maade. Man har nu meent, at man efter den Anviisning, Ministeriets Budget giver, meget godt kunde optage det, som Forslaget under Nr. 43 anviser, for næste Finantsaar, men at der, efterat man

har anerkjendt det Princip, at de separate Fonds indbrages i Statskassen, og faaet det vedtaget for det næste Finantsaar, det vilde ligge for Ministeren en Opfordring til at gjøre, hvad han vistnok ellers i Almindelighed vilde undlade, nemlig at undersøge, hvilke af disse Midler der have en saadan privat Oprindelse, at det forhindrer dem fra at være anviste til ligefrem Indgaaelse i Statskassen, og dernæst at stille Forslag om, hvorledes disse mere private Midler i rettest Overensstemmelse med de for dem gjældende Fundatser skulde anvendes. Skeer dette, vil atter for et kommende Finantsaar, dels efter hvad jeg tidligere har yttret, dels efter hvad jeg nu har fremsat, Forslaget fremtræde betydeligt kortere. Det Sidste angaaer ganske vist en Deel af Forslagets Form, skjøndt det ogsaa er en Deel af dets Realitet, hvad Forslagsstilleren udtrykkelig maa bemærke som Forudsætning for strax at afværge de Indvendinger, som ellers i den Henseende kunne gjøres mod Forslaget. Det, jeg saaledes sigter til, er adskillige af de Midler, som ere henlagte under Ministeriet, adskillige Legatmidler, af hvilke flere vistnok have en saadan Oprindelse, og desuden en meget væsentlig Deel af Sorø Academies Indtægter. Naar man desuagtet ikke har gjort sig Skrupler ved at foreslaae at lade disse indgaae i Statskassen for næste Finantsaar, er det, fordi Ministeriets Budget fremtræder med en Underbalance for Sorø Academi med nogle Hundrede Rigsdaler. I den Henseende er man altsaa ikke gaaet videre, end hvad Ministeriet selv har foreslaaet, og ogsaa med Hensyn til Universitetet er der en lille Underbalance, saa at man heller ikke i den Henseende er gaaet Ministeriet for nær. Dette med Hensyn til det Formelle. Med Hensyn til det Reelle er der allerede faldet adskillige Udtalelser til Fordeel for Forslaget, som jeg haaber, Thinget har taget til Indtægt, og som jeg ogsaa skal gjøre, idet det kan bringe mig til at afstorte de Bemærkninger, jeg maatte finde mig foranlediget til. Det Reelle er, at vi samle fra de forskjelligte unødige Skuffer, de store og smaa, hvori Statens Indtægter indgaae, centralisere og samle dem under een Bestyrelse, saa at man